ANK
ITEIN

și FERMOARUL SPAȚIU-TIMP

JON SCIESZKA

ILUSTRAȚII DE BRIAN BIGGS

TRADUCERE DIN ENGLEZĂ DE BOGDAN VOICULESCU

PANDORA M

I

SOARELE APUNE ÎNCET, LA VEST DE MIDVILLE.

Watson gonește pe Strada Stejarului de Est, pedalând din răsputeri.

Din celălalt capăt al orașului vine Janegoodall, gonind pe Strada Stejarului de Vest.

Ajung amândoi fix în aceeași clipă la intersecția dintre străzile Stejarului și Pinului, pun frână, derapează, întorc bicicletele și opresc.

Watson ridică telefonul și i-l arată:

— Și tu ai primit un SMS ciudat de la Frank?

Janegoodall dă aprobator din cap.

— Ce crezi că vrea să spună?

Watson clatină din cap:

— N-am idee ce se-ntâmplă... dar pare că Frank are probleme.

BOOKZONE

Janegoodall citește mesajul de pe telefonul ei.

— „Ajutor! Veniți în curtea cu fier vechi. Urmați indicatorul-săgeată. La apusul soarelui. Aduceți o banană.“

Watson îi arată o banană ușor strivită.

Janegoodall clatină din cap:

— Nu înțeleg nimic.

Watson privește soarele asfințind.

— Să mergem!

Watson și Janegoodall gonesc cu bicicletele spre casa/atelierul Repară Tot! al bunicului Al Einstein și spre laboratorul lui Frank Einstein.

Frânează la semafor, aruncă bicicletele și o iau la fugă prin spatele casei bunicului Al.

Caută printre grămezile de fiare vechi.

— Acolo! exclamă Watson.

Janegoodall și Watson urmează un vechi indicator-săgeată luminat de numeroase beculețe.

Însă nu le arată nicio direcție, cu excepția unui morman de prăjitoare de pâine stricate.

Razele roșu-portocalii ale soarelui asfințind luminează vârful arțarului uriaș din curte.

Watson vâră banana în buzunarul de la spate al pantalonilor.

— Frank vrea să-l ajutăm... la prăjitoarele de pâine?

Janegoodall privește în jur:

— Poate că e vorba de alt indicator.

Lovește cu piciorul în grămada de vechituri. Zărește ceva metalic.

Janegoodall și Watson dau prăjitoarele la o parte. Dar descoperă că obiectul de metal nu e decât un capac de canalizare.

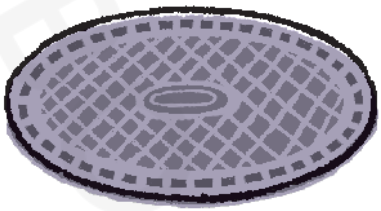

O cioară croncăne în depărtare.

Venus, luceafărul de seară, sclipește argintiu în amurgul tot mai întunecat.

— Am ajuns prea târziu?

— Poate că am ratat apusul.

Janegoodall și Watson privesc cerul.

Și în momentul acela aud un clinchet metalic. Ceva lovește în capacul de canalizare.

Watson și Janegoodall se așază în genunchi și se folosesc de două bare de metal ruginit drept pârghii ca să ridice discul de metal.

— Frank...?

2

SPAȚIUL.

Spațiul cosmic.

Sute... ba nu, mii... ba nu, milioane de puncte luminoase pe cerul fără lună, ca de cerneală neagră-albăstruie, al nopții.

Un puști încălțat cu pantofi cafenii, numărul 39, cu model perforat, întoarce încet un telescop uriaș. Privește stelele.

— Uau!

Lângă puști, un cimpanzeu îmbrăcat într-un halat de laborator încuviințează și, măcar de data asta, e plăcut surprins.

Întinderea sclipitoare a Căii Lactee este... uau!

— Uite ce de stele! Câți sori! Cât de multe planete!

Domnul Chimp încuviințează din cap.

— Dacă am găsi o cale să călătorim acolo, departe... închipuie-ți numai... am putea...

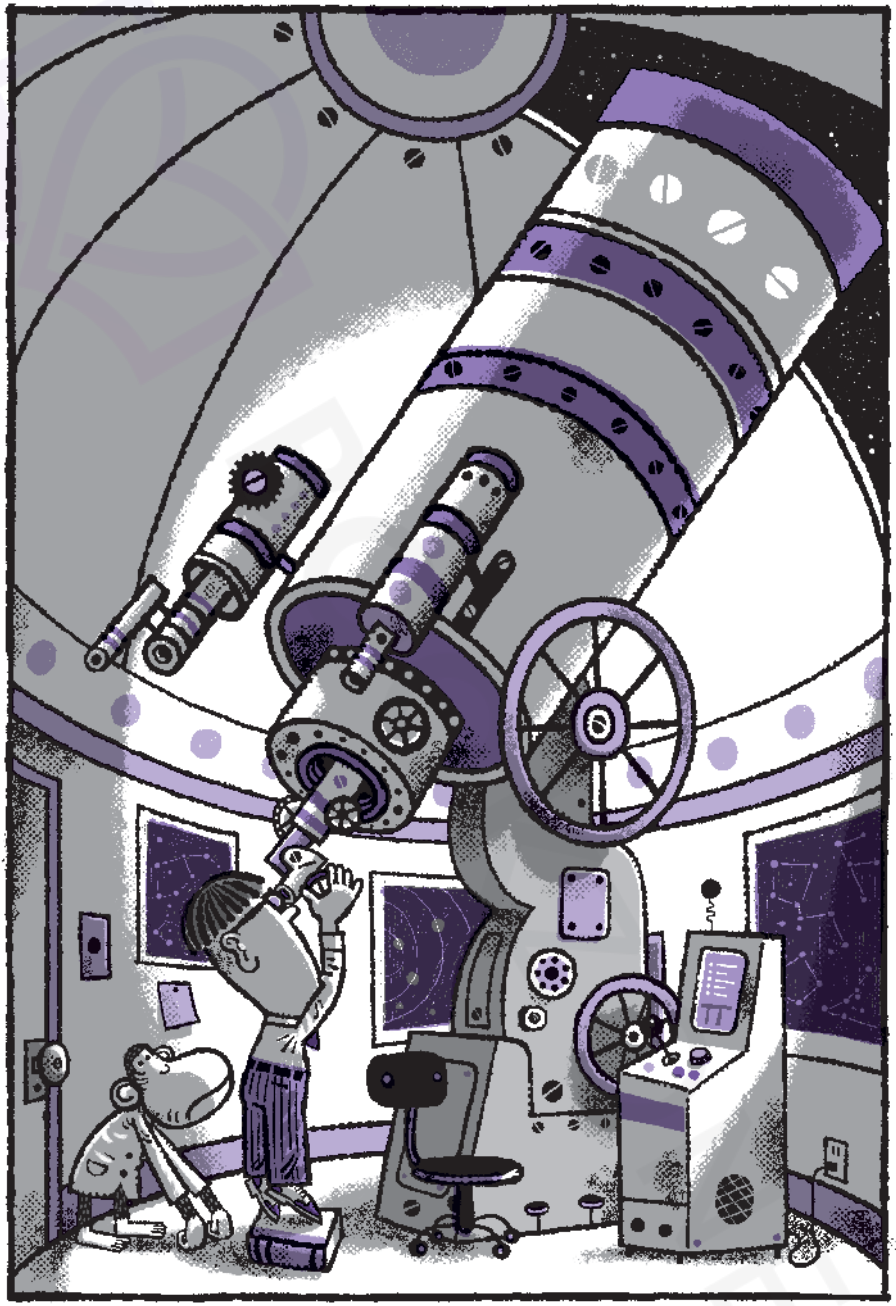

Domnul Chimp dă iarăși din cap și se minunează gândindu-se la imensitatea incredibilă a universului. Imensitatea incredibilă a posibilităților. Se bucură că a hotărât să se întoarcă. Se bucură la gândul că T. Edison ar putea să-l ajute să-și realizeze Marele Plan.

— ...să facem atât... de mulți... bani!

Domnul Chimp își acoperă fața cu mâinile.

Dacă n-ar fi atât de întuneric în observatorul din vârful clădirii Laboratoarelor Chimp–Edison, s-ar vedea cum clatină din cap. Acum se bucură mai puțin.

T. Edison oprește telescopul. Închide cupola observatorului. Aprinde luminile.

— Dar celelalte planete, celelalte sisteme solare sunt atât de departe!

T. Edison pășește de colo-colo. Se uită pe hărțile sale astronomice.

— Durează prea mulți ani să mergi dintr-un loc în altul.

Domnul Chimp își trece mâinile peste față. E prima observație inteligentă pe care o aude de la T. Edison în seara asta. Domnul Chimp gesticulează cu mâinile, comunicând următorul mesaj:

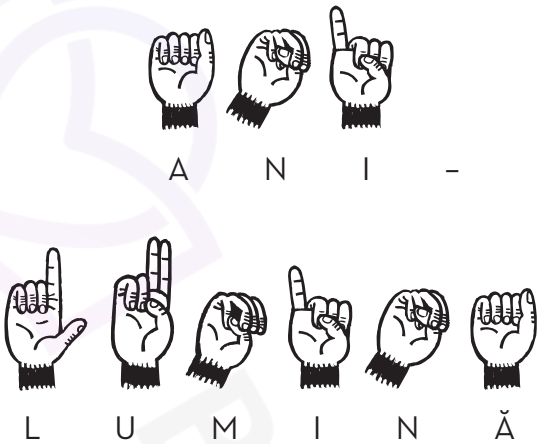

— Exact! spune T. Edison. Distanța parcursă de lumină, a cărei viteză este de aproape 300 000 de kilometri pe secundă.

T. Edison începe iar să pășească de colo-colo.

— Pun pariu că nu știai! adaugă el.

Domnul Chimp ia loc și scrie formula matematică pentru distanța unui an-lumină.

Domnul Chimp îi arată calculele lui T. Edison.

Pe T. Edison gestul acesta îl irită.

— Bine, poate că știai. Oricum, uite ideea mea genială — ce-ar fi dacă aș inventa o metodă de deplasare cu o viteză mai mare decât cea a luminii? Atunci am putea ajunge la orice planetă. În numai câteva secunde. Ca și cum am merge cu trenul. Cu un tren foarte rapid.

Domnul Chimp ridică ochii din foaia cu calcule. Nici nu știe cu ce să înceapă.

Ar putea să-i amintească lui T. Edison că nimic nu se poate deplasa mai repede ca lumina.

Ar putea să-i explice lui T. Edison că, dacă o mașină care s-ar deplasa cu viteza luminii și-ar aprinde farurile... lumina farurilor s-ar deplasa tot cu viteza luminii.

Ar putea să-l facă pe T. Edison să înțeleagă cât de vast e universul.

Să înțeleagă că, dacă Pământul ar fi de mărimea unei mingi de tenis, atunci Soarele s-ar afla la o depărtare de șapte terenuri de fotbal. Steaua cea mai apropiată de Soare s-ar afla la o depărtare de 210 000 de kilometri. Galaxia vecină s-ar afla la o depărtare de neînchipuit.

Dar Domnul Chimp s-a săturat să-i tot explice lui T. Edison toate lucrurile astea.

În plus... de data asta, are un plan al lui.

Domnul Chimp își adună foile, se uită la T. Edison și, mințind, gesticulează:

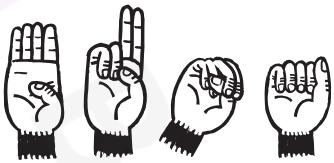

B U N Ă

I D E E

Domnul Chimp îi face cu mâna, urându-i noapte bună.

Și pornește spre camera sa.

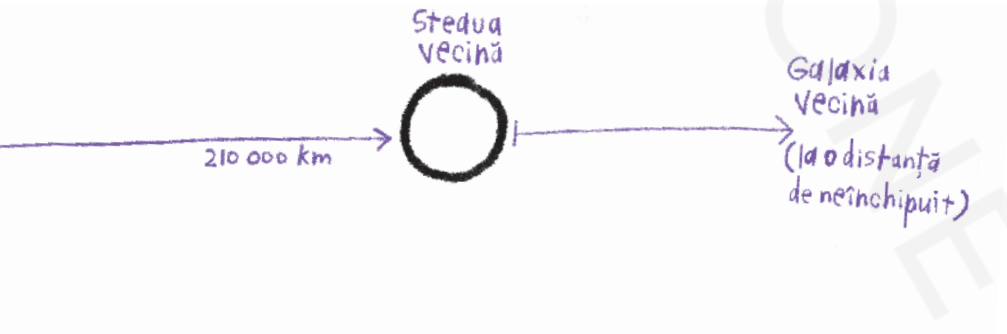

3

CAPACUL DE CANALIZARE CU ÎNSEMNUL ORAȘULUI MIDVILLE SE MIȘCĂ.

Watson și Janegoodall îl apucă de margini, se opintesc și trag într-o parte discul metalic greu.

Watson privește în tunelul întunecat.

În lumina neclară a asfințitului zărește o claie de păr, un halat de laborator murdar și două mâini întinse în sus.

Watson și Janegoodall îl apucă pe Frank de mâini și-l trag în sus.

— Frank!

Chiar el este.

Frank Einstein.

Watson și Janegoodall îl scot pe Frank din canal. Acesta se prăbușește grămadă lângă motocicleta bunicului Al și mormanul de prăjitoare de pâine vechi.

Frank se ridică.

— Incredibil!

Se clatină înainte și-napoi.

Frank se uită la stele. Închide ochii. Se apleacă în față.

Watson și Janegoodall îl urcă pe Frank într-o roabă roșie și-l cară până-n laboratorul lui. Îl așază pe canapeaua veche din colț. Watson îi șterge murdăria de pe față. Janegoodall îi aduce un pahar cu apă.

Frank deschide ochii încet.

— Watson! Janegoodall! Slavă Domnului că ați venit!

— Normal c-am venit, spune Janegoodall. Ce s-a întâmplat? Ce căutai în canal?

Frank se întinde pe spate pe canapea.

— A! Uite-ți banana, spune Watson.

Scoate din buzunar fructul ușor strivit.

Frank ia banana. O curăță de coajă. Și o înfulecă cu poftă.

— Care-i legătura dintre banană și toată chestia asta? întreabă Watson.

— Ai cerut-o pentru că are vitamina C, potasiu și magneziu? întreabă Janegoodall.

Frank termină de mâncat banana.

— Nu, pur și simplu mi-era poftă de banană.

Watson dă din cap și râde.

— Așa, acum e mult mai bine, spune Frank. E incredibil! N-o să vă vină să credeți unde am fost cu bunicul Al.

BANANA

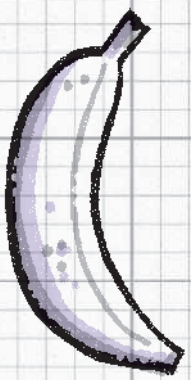

Informații nutriționale	
Porție: 1 Banană	
Cantitate per porție	
Calorii 105	
	%Necesar zilnic
Conținut total grăsimi 0g	1%
Colesterol 0g	0%
Sodiu 2mg	0%
Potasiu 422mg	12%
Total Carbohidrați 27g	9%
Fibre dietetice 3g	12%
Zaharuri 14g	
Proteine 1g	2%
Magneziu	8%
Vitamina C	17%

fig. 6.1

— Bunicul Al? întreabă Janegoodall.

— E în camera alăturată? S-a dus să ia telescopul?

— Mmmmmm... nu!

— Atunci unde e? Erai singur acolo.

Frank își trece mâinile prin părul electrizat.

— Oooooo, nuuuuuu! L-am pierdut pe bunicul Al.

— L-ai pierdut? În canal?

— Nu, spune Frank. Mai rău. A căzut din greșeală în ruptura spațiu-timp pe care am creat-o. Înainte să-mi termin invenția.

— Poftiiiim?! exclamă Watson.

— Și deci unde e? întreabă Janegoodall.

Frank își ridică privirea.

— Haideți pe acoperiș! Am să vă arăt.

BOOKZONE